

Dosar nr. (...)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol se află judecarea apelului declarat de pârâtul (...) împotriva sentinței civile nr. (...) din data de (...), pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul mai sus indicat, având ca obiect obligație de a face, în contradictoriu cu intimatul-reclamant (...).

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare; stadiul procesual; prin cererea de apel s-a solicitat judecata în lipsa părților și proba cu înscrisurile existente la dosarul cauzei; intimatul nu a depus întâmpinare.

Curtea de Apel constată că este competentă general, material și teritorial să judece prezentul apel, declarat în termenul legal.

Totodată, constată că părțile nu solicită administrarea de probe noi în apel.

Față de prevederile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/13.06.2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, care instituie o obligație a instanței de judecată de a sesiza Î.C.C.J. pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, ori de câte ori este investită cu o cauză având ca obiect stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice în care se ridică o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, precum și față de prevederile art.519 C.p.c., Curtea de Apel pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o rezolvare de principiu următoarei probleme de drept, **„Dacă în interpretarea art. 39 alin.1 din Legea nr.153/2017, construcția salarială pentru funcția militară de execuție ofițer specialist I, reglementată în prezent cu grad de colonel prin Legea nr.153/2017 și HG nr.0610/2017 (și anterior prin Legea nr.330/2009 și HG nr.0154/2010, Legea nr.284/2010 și HG nr.0292/2011), dar care până în anul 2010 era prevăzută cu grad de locotenent-colonel (Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006), prin raportare la funcția similară la 31.12.2009, trebuie realizată prin raportare la o funcție de conducere corespunzătoare gradului de colonel astfel cum erau reglementate în anul 2009 (exclusiv funcții de conducere) sau la funcția de execuție cu denumire identică prevăzută cu grad de locotenent-colonel astfel cum era reglementată în anul 2009 prin Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006”**

Se pune în discuție și suspendarea cauzei, față de prevederile art. 412 aliniatul 1 pct.8 Cod procedură civilă raportat la art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/13.06.2024, care

instituie un caz de suspendare de drept în cauzele în care se dezbate o chestiune de drept similară cu cea pentru care Î.C.C.J. a fost sesizată în baza O.U.G. nr.62/2024 pentru a da o rezolvare de principiu.

Având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsa părților, Curtea de Apel reține în pronunțare cele două chestiuni puse în discuție.

Curtea de Apel,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și asupra suspendării cauzei, constată următoarele analizând lucrările dosarului:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile OUG nr.62/2024, motivat de faptul că:

1. Reclamantul intimat face parte din personalul plătit din fonduri publice, iar cauza vizează modalitatea de calculare a soldei de funcție.

2. Soluționarea apelului, având în vedere considerentele hotărârii fondului și motivele căii de atac exercitate în cauză, depinde de modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor art. 39 alin.1 din Legea nr.153/2017 prin raportare la Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.

Art. 39 alin.1 din Legea nr.153/2017 reglementează un mecanism specific de salarizare a personalului nou-încadrat, numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale în cazul în care aceste modificări ale raportului de muncă/de funcție au loc în perioada de tranziție a aplicării Legii, respectiv prin raportare la funcția similară în plată.

Având în vedere jurisprudența recentă a ICCJ privitoare la stabilirea indemnizației de încadrare la nivelul funcției similare în plată, se constată că un nivel de salarizare al unei funcții în plată stabilit printr-o hotărâre judecătorească în favoarea altui salariat nu poate fi utilizat pur și simplu în aplicarea art.39, în lipsa unei analize a legii aplicabile și a măsurii în care în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală.

Într-un prim pas, al analizei legislației aplicabile, se constată că, având în vedere reglementările succesive ale salarizării personalului plătit din fonduri publice adoptate începând cu anul 2009 și faptul că această legislație a fost aplicată doar în privința reîncadrării personalului, nu și a salarizării efective, salarizarea personalului bugetar realizându-se permanent prin reconstrucții bazate pe drepturile salariale de la nivelul anului 2009, identificarea funcției similare cu cea deținută în prezent de reclamant, funcția militară de execuție ofițer specialist I, trebuie realizată prin raportare la legislația în vigoare la 31.12.2009, respectiv Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.

Dificultatea identificării funcției similare intervine ca urmare a împrejurării că ulterior anului 2009 a survenit o modificare a unui element utilizat la stabilirea nivelului de salarizare, respectiv s-a produs modificarea gradului aferent funcției ocupate de reclamant.

Astfel, la nivelul anului 2009 la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția de ofițer specialist I era o funcție de execuție prevăzută cu grad de locotenent-colonel prin HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006, și era salarizată conform Legii nr.138/1999 Anexa Nr. 1 lit.A pct. 9 Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, coeficient 4,20 - 4,60.

În anul 2010 prin HG nr.0154/2010 privind stabilirea funcțiilor de bază pe grade militare, respectiv grade profesionale funcția de ofițer specialist I a fost reglementată tot ca funcție de execuție, însă prevăzută cu grad de colonel.

Pe acest considerent, reclamantul consideră că solda sa de funcție trebuie stabilită având în vedere prevederile Legii nr.138/1999 Anexa Nr. 1 lit.A pct. 8 Funcții corespunzătoare gradului de colonel, coeficient 4,70 – 5,50.

Pârâta arată că funcția similară este funcția de execuție cu denumire identică, prevăzută cu grad de locotenent-colonel, astfel cum era reglementată în anul 2009 prin HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006 și salarizată conform Legii nr.138/1999 Anexa Nr. 1 lit.A pct. 9 Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, coeficient 4,20 - 4,60, cu care a și fost asimilată prin Ordinul MAI nr.I/0520/2010, cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților MAI, Anexa 11.

În consecință, față de modificarea gradului militar prevăzut pentru această funcție intervenită ulterior anului 2009, se impune a lămuri dacă pentru o persoană numită în această funcție în anul 2022, construcția salarială efectuată conform art.39 alin.1 din Legea nr.153/2017 prin raportare la funcția similară, trebuie realizată prin raportare la o *funcție corespunzătoare gradului de colonel* astfel cum erau reglementate în anul 2009 (la acel moment funcțiile corespunzătoare gradului de colonel fiind doar funcții de conducere) sau prin raportare la *funcția de execuție cu denumire identică, prevăzută cu grad de locotenent-colonel*, astfel cum era reglementată în anul 2009 prin Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006 și cu care noua funcție a fost asimilată administrativ prin Ordinul MAI nr.I/0520/2010, cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților MAI, Anexa 11.

3. În urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii, prin Decizia nr.62/2022 fiind respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de apel Craiova într-un litigiu similar.

Nu a fost identificată jurisprudență relevantă nici la nivelul secțiilor ICCJ.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 07.11.2024.

II. Expunerea succintă a procesului

1. Obiectul cererii de chemare în judecată:

Prin *cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului Iași-Secția a II-a civilă contencios administrativ și fiscal sub nr. (...) reclamantul (...) a solicitat în contradictoriu cu pârâtului (...), obligarea pârâtului la acordarea diferențelor dintre solda primită și cea aferentă funcției de ofițer specialist I (consilier juridic) prevăzută pentru gradul de colonel prin raportare la un coeficient de ierarhizare de minim 4,70 începând cu data de 01.02.2022, sume indexate cu indicele de inflație și acordarea dobânzii legale, ca salarizarea sa, începând cu data de pronunțării definitive a hotărârii să se realizeze cu aplicarea coeficientului de 4,7.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul arată că este angajatul pârâtului din (...) iar din data de 01.02.2022 a fost numit în funcția de ofițer specialist I (consilier juridic), poziția 10 din statul de organizare, funcție prevăzută cu gradul de colonel având c.i. 5,77 și clasa de salarizare 72.

Funcția pe care este plătit în prezent este de ofițer specialist prevăzut cu gradul de colonel căreia îi corespunde coeficientul de ierarhizare c.i. 4,4 la nivelul lunii decembrie 2009 și nu corespunzătoare funcției de ofițeri specialist I, pe care o încadrează în prezent prevăzută cu gradul de colonel căreia ar trebui să-i corespundă coeficientul de ierarhizare c.i. minim 4,7.

Potrivit Legii nr.138 din 1999 coeficientul de ierarhizare al soldei la 31 decembrie 2009 pentru funcția corespunzătoare gradului de locotenent colonel era cuprins între 4,2 și 4,6. Pentru funcția corespunzătoare gradului de colonel, conform Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, coeficientul de ierarhizare a soldei, la 31.12.2009 era cuprins între minim 4,70 și maxim 5,50.

Reclamantul a redat dispozițiile art.3 din Legea nr. 138/1999 și ale Anexei 1 lit. A nr. crt.8 la această lege, în vigoare la data de 31.12.2009, precizând că, având în vedere că la 31 decembrie 2009 coeficientul stabilit de lege pentru funcția corespunzătoare gradului de colonel, care este similară cu cea stabilită la 1 ianuarie 2013 pentru funcția de ofițer specialist I consilier juridic, era de minim 4,7, nu poate fi legală aplicarea în vederea stabilirii soldei lunare pentru această funcție a unui coeficient mai mic de 4,7.

Potrivit Anexei 1 pct. 1 la lege, maiștrii militari și subofițerii numiți în funcții prevăzute cu grade superioare gradului militar pe care îl au beneficiază de coeficienții de ierarhizare corespunzător acestor funcții.

Coroborând acest text cu prevederile articolului I pct.6 din Legea nr. 71 din 2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 83 din 2014, pentru stabilirea legală a soldei lunare pentru funcția de specialist I - consilier juridic cu grad de colonel pe care o ocupă de la 1 februarie 2022 trebuie să se facă o transpunere și încadrare într-o funcție similară prevăzută de Legea nr. 138 din 1999 cu modificările ulterioare la nivelul lunii decembrie 2009 prin aplicarea coeficientului minim de 4,7, având în vedere inclusiv funcția de ofițer specialist I - consilier juridic din cadrul (...), funcție care a fost plătită cu c.i. 4,7 începând cu 2017 conform sentinței nr.1194 din 2017 până în anul 2020.

A invocat de asemenea art.14, 16 alin. 1 și 20 din Constituție.

Prin încheierea din 09.09.2022 Tribunalului Iași-Secția a II-a civilă contencios administrativ și fiscal și-a declinat competența în favoarea Secției I civile a Tribunalului Iași apreciind că prezentul litigiu este un litigiu de muncă, fiind înregistrat astfel dosarul nr. (...).

Pârâtul (...)a formulat **întâmpinare**, solicitând respingerea cererii.

Pârâtul a invocat inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată motivat de faptul că reclamantul nu a contestat actul administrativ prin care i-au fost stabilite drepturile salariale.

Pe fond, pârâtul a arătat că reclamantul a fost numit în funcție când era în vigoare Legea nr. 153 din 2017 ce stabilea în anexa VI anumiți coeficienți, așa cum se poate observa din actul administrativ prin care a fost stabilite drepturile salariale (2,35) care însă nu se aplică deoarece legea nu a intrat în vigoare în integralitate astfel că s-a menținut nivelul de salarizare din anii anteriori.

De asemenea, a susținut că, prin prezența acțiune, se solicită un coeficient de ierarhizare care a fost abrogat în 2010 prin intrarea în vigoare a Legii nr. 330 din 2009. Niciuna dintre legile salarizării începând cu anul 2010 și până în prezent nu s-a aplicat în integralitate. Reclamantul solicită acordarea unui coeficient de ierarhizare care, la data numirii pe funcție, nu era prevăzut de Legea nr. 153 din 2017 în vigoare când a fost numit de funcție. Coeficientul de egalizare 4,7 solicitat de reclamant era prevăzut în 2009 pentru funcțiile corespunzătoare gradului de colonel-pct.8 din Anexa la legea numărul 138 din 1999, categorie din care nu a făcut parte funcția reclamantului, aceasta făcând parte din categoria funcțiilor prevăzute la pct. 9 din Anexă.

Solda de funcție din 2009 era un element salarial al soldei lunare și reprezenta un produs dintre coeficientul de ierarhizare prevăzut de Legea nr.138/1999 solicitat de reclamant și valoarea de referință sectorială. Începând cu 1 ianuarie 2010 solda de funcție (2009) nu se mai găsește printre elementele salariale ale noii solde lunare prevăzute de Legea nr. 330 din 2009.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330 din 2009 păstrarea nivelului salarial avut în 2009 trebuia să corespundă funcției din luna decembrie 2009, ceea ce presupune luarea în considerare a cuantumului aferent soldei de funcție care se calcula prin luarea în considerare a unui coeficient de ierarhizare 4,4.

Gradul funcției la care face referire reclamantul a fost modificat după anul 2010. În cazul în care s-ar fi aplicat coeficienții prevăzuți de legile de salarizare atunci s-ar fi acordat coeficientul prevăzut de aceste acte normative anterior menționate, dar în niciun caz coeficientul prevăzut de Legea nr. 138 din 1999.

Schimbarea gradului în contextul apariției noilor legi de salarizare ar fi avut relevanță în contextul în care gradul funcției se află modificat înainte de apariția Legii nr. 330 din 2009 ori dacă s-ar fi aplicat coeficienții din legile salarizării începând cu 1 ianuarie 2010, ceea ce nu s-a întâmplat.

Reclamantul face referire la schimbarea gradului după data de 1 ianuarie 2010 când elementul salarial din 2009 constând în solda de funcție (care se calcula prin înmulțirea coeficientului de ierarhizare cu valoarea de referință sectorială) a dispărut ca element salarial, legiuitorul schimbând elementele salariale ale soldei lunare.

Politicele salariale pentru anii 2011 și 2012 sunt asemănătoare și în anii următori cu menținerea unui nivel salarial acordat/plătit în luna decembrie a anului anterior în situația în care nu s-a aplicat valoarea de referință și nici coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la Legea nr. 284 din 2010 și s-a asigurat o salarizare la nivel similar în plată potrivit O.U.G. nr.84 din 2012 pentru anul 2013, O.U.G. nr.103 din 2013 pentru 2014, O.U.G. nr. 83 din 2014 pentru 2015, O.U.G. nr. 57 din 2015 pentru 2016, O.U.G. nr. 99 din 2016, O.U.G. nr. 9 din 2017, art. 38 alin.1 alin.2 lit.a, alin. 3 lit.a și alin.4 din Legea cadru nr. 153 din 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Așadar, soluția legislativă aplicabilă în cazul principiului de salarizare pentru funcții similare care delimitează aspectul salarizării prin preluarea nivelului salarial aflat în plată în luna decembrie 2009 este prevăzută inclusiv la art. 5 alin.1 ind.1 din O.U.G. nr. 83/2014 sau art.4 alin.2 din O.U.G. nr.57/2015. Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție în care au fost incluse după 31 decembrie 2009 sumele aferente salariului de încadrare (...).

Potrivit art. 38 alineatul 2 alin.2 lit.a și art.3 lit.a din Legea cadru nr. 153 din 2017 prin preluarea nivelului salarial de la nivelul lunii iunie 2017 se mențin modalitățile de calcul și de stabilire a drepturilor salariale aflate în plată pentru luna iunie 2017 până la momentul aplicării în integralitate a Legii cadru nr.153/2017 (anul 2022).

Personalul militar a fost reîncadrat începând cu 1 iulie 2017 pe funcțiile prevăzute de Legea nr.153/2017 însă legiuitorul a prevăzut o aplicare etapizată a legii stabilind aceeași regulă de menținere a nivelului soldei lunare cu cel ce se acorda la un moment anterior (iunie 2017, decembrie 2017).

Se impune precizarea că față de cadrul legislativ adoptat ulterior intrării în vigoare a Legii cadru nr.153/2017 trebuie făcută distincția între reîncadrare care se face potrivit acesteia și plata efectiv a drepturilor salariale.

Pentru reîncadrarea pe funcțiile produse de Legea nr. 153 din 2017 a fost emisă cu H.G. nr. 610 din 2017, însă coeficienții și soldele de funcție din acest act normativ nu se utilizează până la aplicarea integrală a Legii nr.153 din 2017 astfel încât a fost emis

Ordinul Ministerului Afacerilor Interne numărul S/I/2166 privind asimilarea funcțiilor polițiștilor perioade militare/profesionale, nivelul studiilor, salariile de funcție/soldelor de funcție și coeficienți acestora corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne.

O altfel de aplicare a dispozițiilor legale prin hotărârea ce se va pronunța ar schimba modalitatea de calcul a soldei de funcție și implicit a soldei lunare acordate în perioada 2010 - prezent potrivit construcției salariale reglementate de legislația cadru și legile anuale de aplicare etapizată a acestei legislații.

În cauză, în fața primei instanțe, a fost administrată proba cu înscrisuri.

2. Hotărârea pronunțată în primă instanță:

Prin sentința civilă nr. (...) din data de (...), Tribunalul Iași a admis acțiunea formulată de reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâtul (...).

A obligat pârâtul să acorde reclamantului drepturile salariale prin calcularea soldei de funcție cu un coeficient de ierarhizare de 4,70, începând cu data de 01.02.2022.

A obligat pârâtul să calculeze și să plătească reclamantului diferența dintre drepturile salariale stabilite cu un coeficient de ierarhizare de 4,70 și cele efectiv primite, începând cu data de 01.02.2022, actualizată cu indicii de inflație și dobânda legală penalizatoare calculate de la data scadenței fiecărui drept salarial până la data plății efective.

3. Considerentele sentinței primei instanțe:

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut că potrivit anexei la Ordinul inspectorului șef al (...) nr. 3054238/01.02.2022, începând cu data de 01.02.2022, reclamantul (în calitate de locotenent, ofițer specialist II la Serviciul logistic-administrare patrimoniu imobiliar și protecția mediului) a fost mutat în interesul serviciului în cadrul aceleiași unități și a fost numit în funcția de ofițer specialist I (consilier juridic) la Juridic, coeficient 2,35, soldă de funcție 5875, la poziția 10 din statul de organizare al unității, localitatea Iași.

S-a menționat că beneficiază de drepturile salariale corespunzătoare funcției similar la 31.12.2017 respectiv ofițer specialist I (consilier juridic), clasa de salarizare 72, c.i. 5,77 (corespunzător funcției similare la 31.12.2009, coeficient de ierarhizare 4,4, funcție prevăzută cu gradul de colonel (c.i.-1,80).

Potrivit Legii de salarizare nr. 138/1999, modificată prin Legea nr. 477/2006, Anexa 1, lit. A, coeficienții de ierarhizare a soldelor de funcție, pentru unele funcții specifice apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pct. 8, stabilește că pentru o funcție corespunzătoare gradului de colonel, coeficientul minim de ierarhizare este 4,70, iar coeficientul maxim 5,50.

În conformitate cu prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012 privind salarizare personalului bugetar în anul 2013, în anul 2013, pentru personalul nou încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

Pârâtul a procedat la numirea intimatului pe funcția prevăzută cu grad de colonel, însă nu a făcut aplicarea acestor prevederi legale, salarizându-l cu coeficientul de 4,40, inferior funcției de colonel.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia civilă nr. 32 din 19.10.2015 pronunțată în procedura privind dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit următoarele: „În raport de prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale și de cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 1 din O.U.G. nr.

103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit Legii-cadru de salarizare și plata efectivă a drepturilor salariale.

Plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.

Ulterior prin art. 1 alin. 5 din O.U.G. nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 71/2015, însuși legiuitorul a înțeles să corecteze diferența de interpretare a prevederilor Legii nr. 285/2010, ale căror efecte au continuat și în perioada 01.01.2012 -31.12.2014 în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2010 aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 1 din OUG nr. 84/2011, art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 103/2013, dispoziții care au menținut în plată drepturile salariale stabilite în cuantumul anterior, și să elimine astfel inechitățile create în sistemul de salarizare între persoane care exercită aceeași activitate, în aceleași condiții și având aceeași vechime în muncă și specialitate.

Astfel, potrivit art. 1 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice „(1) în anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”; ”(2) în anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale elemente de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Prin alin. 5 ind.1 al art. 1 din OUG nr. 83/2014 introdus prin Legea nr. 71/2015 - intrată în vigoare începând cu data de 09.04.2015, s-a prevăzut că „Prin excepție de la prevederile alin.) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Așadar, prin Legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Aceasta prevedere se aplică și în cadrul stabilirii cuantumului gradațiilor de care a beneficiat personalul care a avansat în gradație după anul 2010.

Prin prevederile acestui act normativ s-a urmărit tocmai eliminarea discriminărilor existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime, aspect ce rezultă în expunerea de motive a amendamentului propus pentru modificarea OUG nr. 83/2014 prin introducerea alin. 51 al art. 1 precum și din Raportul comun din data de 17.03.2015 al Comisiei pentru muncă și protecție socială și, respectiv, al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci din cadrul Parlamentului României.

Însuși legiuitorul prin adoptarea Legii nr. 71/2015 a recunoscut inegalitatea de tratament și implicit starea de discriminare rezultate ca urmare a aplicării succesive a actelor normative privind salarizarea în sistemul bugetar între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

De asemenea, prin Decizia nr. 21/21.11.2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii, s-a statuat în sensul că „Existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală. Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională”.

Deși interpretarea dată de instanța supremă are în vedere situația salariaților bugetari care au dobândit titlul științific de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, argumentele exprimate prin menționata decizie își găsesc valabilitatea în toate situațiile în care se pune în discuție egalitatea de tratament în materia salarizării, care trebuie să guverneze raporturile la muncă.

De asemenea, prin decizia 794/2016, Curtea Constituțională a decis că „Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, Curtea reține că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994). Or, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil - salariul de bază/indemnizația de încadrare - trebuie să fie același.”

În acest sens, la solicitarea instanței de a preciza dacă în perioada 01.02.2022-prezent au existat angajați pe funcția de ofițer I (grad de colonel) care să fie salariați cu coeficientul de ierarhizare 4,7 prevăzut de Legea nr.138/1999 cu modificările aduse prin O.G. nr.56/2006 aprobată prin Legea nr. 477/2006, Inspectoratul General al Jandarmeriei Române a informat la 28.04.2023 că, urmare a unor hotărâri judecătorești rămase definitive, la nivelul unor inspectorate de jandarmi județene pentru personalul încadrat pe funcția de specialist I, funcție prevăzută cu gradul de colonel, în perioada 01.02.2022-prezent cuantumul soldei de funcție se stabilește prin preluarea cuantumulului rezultat din înmulțirea coeficientului de ierarhizare 4,7 cu valoarea de referință sectorială 197,33.

Rezultă în mod indubitabil că există persoane încadrate pe aceeași funcție ca și reclamantul, care beneficiază însă de un coeficient superior de salarizare și anume de 4,70.

Curtea Constituțională prin decizia 794/2016, precitată, la pct. 32 a menționat neechivoc că „personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salariat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

Regula impusă de art. 1 alin. 5 ind.1 din O.U.G. nr.83/2014 cu modificările aduse prin Legea nr.71/2015 trebuie să primească aplicare nu doar pentru anul 2015 ci și pentru perioada ulterioară, în aplicarea art.39 din Legea cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările aduse prin O.U.G. nr.91/2017 (dispoziții legale pe care prima instanță le-a redat).

Raportat la prevederile alin. 3 și 4 și aspectele comunicate de Inspectoratul General al Jandarmeriei Române la 28.04.2023, Tribunalul a admis acțiunea și a obligat pârâtul să acorde reclamantului drepturile salariale prin calcularea soldei de funcție cu un coeficient de ierarhizare de 4,70, începând cu data de 01.02.2022 precum și la plata diferențelor cuvenite.

În vederea reparării integrale a prejudiciului suferit de reclamant prin salarizarea sa la un nivel inferior celui cuvenit potrivit art.1531 Cod civil, diferențele de drepturi salariale vor fi actualizate cu indicele de inflație pentru a evita prejudicierea reclamantului prin eventuala devalorizare a monedei naționale iar pârâta va fi obligată și la plata dobânzii legale penalizatoare ca despăgubire pentru lipsirea reclamantului de folosință respectivelor diferențe până la data plății efective. La stabilirea cuantumului dobânzii legale vor fi avute în vedere prevederile art. 3 alin.2 și 3 din O.G. nr. 13/2011, respectiv rata dobânzii penalizatoare în raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ este rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României plus 4 puncte procentuale și apoi diminuată cu 20%.

4. Calea de atac exercitată în cauză:

Împotriva acestei sentințe civile a declarat *apel* pârâtul (...), solicitând admiterea apelului cu consecința respingerii acțiunii intimatului ca neîntemeiată.

Apelantul a apreciat că prima instanță a reținut, contrar tuturor dispozițiilor legale pe linie de salarizare, că intimatul ar fi îndreptățit la acordarea/calcularea soldei de funcție prin raportare la coeficientul de ierarhizare 4,70, în conformitate cu un articol abrogat (art. 4 din Legea nr. 138/1999).

Apelantul a apreciat că este inadmisibilă cererea reclamantului de a se aplica un coeficient de ierarhizare care nu a mai fost prevăzut de legile salarizării ulterioare Legii nr. 138/1999.

Articolul 4 din Legea nr. 138/1999, care reglementa solda de funcție la care face referire prima instanță și Anexa aferentă, au fost abrogate, prin Legea nr. 330/2009. Această din urmă lege s-a aplicat începând cu 01.01.2010, în mod exclusiv, la fel cum au fost aplicate și următoarele legi pe linie de salarizare (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017).

Dacă în 2009, coeficientul de ierarhizare al funcției era stabilit prin H.G. nr. 0663/1999, astfel cum a fost modificată prin H.G. nr. 01820/2006, emisă în baza Legii nr. 138/1999, în 2010 coeficienții de ierarhizare au fost stabiliți în baza Legii nr. 330/2009 prin H.G. nr. 0154/2010, în 2011 coeficienții de ierarhizare au fost stabiliți în baza Legii nr. 284/2010 prin H.G. nr. 0292/2011, iar începând cu 2017 coeficienții au fost stabiliți în baza Legii nr. 153/2017 prin H.G. nr. 0610/2017.

Coeficienții stabiliți în baza legilor-cadru nr. 330/2009, nr. 284/2010, nr. 153/2017 nu s-au aplicat, deoarece legiuitorul a stabilit aplicarea etapizată a acestora, cu preluarea aceluiași nivel de salarizare din anii anteriori, fiind astfel preluat nivelul de salarizare din decembrie 2009.

Astfel, apelantul a susținut că prima instanță a pronunțat hotărârea fără a ține cont de faptul că acel coeficient solicitat de către intimatul-reclamant (4,70) a fost abrogat odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

De asemenea, instanța de fond și-a motivat hotărârea pe salarizarea la nivel maxim, dar a reținut aplicarea unui coeficient minim prevăzut de legislația anterioară anului 2010, pentru alte funcții decât cea a intimatului și care a fost abrogat în 2010.

Totodată, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, la data la care intimatul a fost numit pe funcție, elementele salariale erau altele decât cele din 2009, se calculau diferit, coeficienții prevăzuți de hotărârile de Guvern emise în baza limitelor stabilite de legislația de la acel moment și ulterior nu s-au aplicat (Anexa nr. IV/A la Legea nr. 330/2009, Anexa nr. VII din Legea nr. 284/2010 și Anexa nr. VI din Legea nr. 153/2017), ci salarizarea s-a menținut din acest punct de vedere la nivelul salarial din anii anteriori.

Stabilirea elementelor salariale și modalitatea de calcul a acestora nu se pot face decât în baza unei reglementări legale, instanța nefiind îndrituită a le înlătura și a le stabili pe cale judiciară.

Sub acest aspect instanța și-a depășit competența și a stabilit noi drepturi, neavute în vedere de către legiuitor, respectiv o nouă componență a soldei de funcție, componență care contravine tuturor reglementărilor legale în vigoare.

În ceea ce privește raționamentul instanței de judecată bazat pe existența unor hotărâri judecătorești, nici această interpretare nu este fondată deoarece practica nu constituie izvor de drept, iar, acele hotărâri se aplică doar părților implicate.

Contrar reținerii instanței de fond, apelantul a susținut că intimatul a fost încadrat pe coeficientul prevăzut de hotărârea de Guvern emisă în baza Legii nr. 153/2017, care nu s-a aplicat niciodată.

Pe fond, apelantul a reiterat apărările consemnate în întâmpinarea depusă la instanța de fond, solicitând admiterea apelului, anularea în parte a hotărârii apelate și, în rejudecare, respingerea acțiunii în tot, ca neîntemeiată.

În drept, a invocat dispozițiile legale redată în cuprinsul motivelor de apel.

În probațiune, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar, precum și alte probe care rezultă a fi necesare din dezbateri.

Deși a fost legal citat, intimatul-reclamant (...) nu a depus întâmpinare în stadiul procesual al apelului.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Părțile nu și-au expus un punct de vedere asupra chestiunilor puse în discuție, întrucât deși au fost legal citate, nu s-au prezentat în fața instanței de apel la termenul la care chestiunea a fost pusă în discuție.

Însă, poziția părților transpare din cuprinsul actelor de procedură depuse pe parcursul judecății, respectiv față de modificarea gradului militar prevăzut pentru această funcție intervenită ulterior anului 2009, **reclamantul** consideră că solda sa de funcție trebuie stabilită având în vedere prevederile Legii nr.138/1999 Anexa Nr. 1 lit.A pct. 8 Funcții corespunzătoare gradului de colonel, coeficient 4,70 – 5,50, în timp ce **pârâta** arată că funcția similară este funcția de execuție cu denumire identică, prevăzută cu grad de locotenent-colonel, astfel cum era reglementată în anul 2009 prin HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006 și salarizată conform Legii nr.138/1999 Anexa Nr. 1 lit.A pct. 9 Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, coeficient 4,20 - 4,60.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu indicarea exactă a actului normativ și materiei de drept căreia se circumscrie problema de drept:

Legea nr.153/2017

Art. 39 - (1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în

grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Legea nr.138/1999

Art. 4 - (1) *Soldele de funcție* ale cadrelor militare în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract sunt *diferențiate prin coeficienți de ierarhizare*, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(2) Principalele funcții, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pe grade militare pentru cadrele militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract sunt prevăzute în anexa nr. 1 lit. A și B.

(3) *Guvernul este abilitat să stabilească coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pentru celelalte funcții din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.*

(4) Solda de funcție se acordă de la data prevăzută în ordinul de numire. Pentru persoanele chemate sau rechemate în rândul cadrelor militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract solda de funcție se acordă de la data prezentării la serviciu.

Anexa Nr. 1

A. Coeficienții de ierarhizare a soldelor de funcție, pentru unele funcții specifice apărării, ordinii publice și siguranței naționale, structuri militare, altele decât cele din compunerea Ministerului Apărării*)

Nr. crt.	FUNCTIA	Gradul militar	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare	
				minim	maxim
8.	- Funcții corespunzătoare gradului de colonel	Colonel	S	4,70	5,50
9.	- Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel	Locotenent-colonel	S	4,20	4,60

HG nr.0663/1999 privind stabilirea funcțiilor de bază pe grade militare, respectiv grade profesionale, modificată prin HG nr.01820/2006

2. redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

Legea nr.80/1995

„Art. 9 - Cadrele militare în activitate au dreptul la:

a) solda lunară, compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și la prime, premii, sporuri și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;

Legea nr.330/2009

Art. 5 - (1) Soldele funcțiilor de bază, respectiv salariile funcțiilor de bază sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și

gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.

(2) Pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari în activitate, precum și pentru polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, coeficienții de ierarhizare ai soldelor funcțiilor de bază corespunzători gradelor militare și nivelului studiilor, respectiv coeficienții de ierarhizare ai salariilor funcției de bază corespunzători gradelor profesionale și nivelului studiilor sunt prevăzuți în anexa nr. IV/1A.

(3) Coeficienții de ierarhizare ai soldelor funcțiilor de bază și nivelul studiilor pentru funcțiile cadrelor militare în activitate, soldaților și gradaților voluntari în activitate pe grade militare, respectiv polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe grade profesionale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele prevăzute în anexa nr. IV/1A, în raport cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.

Art.30 (5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

- a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

Art. 31 - Pentru personalul nou-încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Art. 32 - Pentru personalul promovat în funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare”.

HG nr.0154/2010 privind stabilirea funcțiilor de bază pe grade militare, respectiv grade profesionale

Ordinul MAI nr.I/0520/2010, cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților MAI, Anexa 11

Legea nr.284/2010

Art. 5 - (1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție sunt diferențiate prin clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzuți în cap. I din prezenta anexă.

(2) Pentru personalul militar, precum și pentru polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție corespunzători gradelor militare și nivelului studiilor, respectiv clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare ai salariilor de funcție corespunzători gradelor profesionale și nivelului studiilor sunt prevăzuți în cap. I din prezenta anexă.

(3) Clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție/salariilor de funcție și nivelul studiilor pentru funcțiile de comandă, respectiv de execuție ale personalului militar pe grade militare, respectiv ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe grade profesionale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele prevăzute în cap. I din prezenta anexă, în raport cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.

HG nr.0292/2011

Ordinul MAI nr.I/0526/2011, de aprobare a Listelor cu asimilarea funcțiilor pe grade militare/profesionale, Anexa 10

Legea nr.285/2010

Art. 1 - (1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

Legile anuale de salarizare: Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, OUG nr.99/2016, OUG nr.9/2017

3. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate

Față de data încadrării reclamantului pe funcția de ofițer specialist I 01.02.2022, erau incidente prevederile art. 39 din Legea nr.153/2017 „(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.”

Așadar, este necesar a se stabili funcția similară în plată la nivelul instituției la momentul încadrării reclamantului pe funcție.

Având în vedere jurisprudența recentă a ICCJ privitoare la stabilirea indemnizației de încadrare la nivelul funcției similare în plată, se constată că un nivel de salarizare al unei funcții în plată stabilit printr-o hotărâre judecătorească în favoarea altui salariat nu poate fi utilizat pur și simplu în aplicarea art.39, în lipsa unei analize a legii aplicabile și a

măsurii în care în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală.

Analizând legislația aplicabilă, se constată că, având în vedere reglementările succesive ale salarizării personalului plătit din fonduri publice adoptate începând cu anul 2009 și faptul că acestea au fost aplicate doar în privința reîncadrării personalului, nu și a salarizării efective, salarizarea personalului bugetar realizându-se permanent prin reconstrucții bazate pe drepturile salariale de la nivelul anului 2009, identificarea funcției similare cu cea deținută în prezent de reclamant, funcția militară de execuție ofițer specialist I, trebuie realizată prin raportare la legislația în vigoare la 31.12.2009, respectiv Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.

La 01.02.2022 și în prezent, funcția militară de execuție ofițer specialist I este reglementată ca fiind o funcție corespunzătoare gradului de colonel prin Legea nr.153/2017 și HG nr.0610/2017.

Până în anul 2009 inclusiv, salarizarea personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională era reglementată de Legea nr.138/1999, astfel

Art. 4 - (1) *Soldele de funcție* ale cadrelor militare în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract sunt *diferențiate prin coeficienți de ierarhizare*, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(3) Guvernul este abilitat să stabilească coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pentru celelalte funcții din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

Anexa Nr. 1

A. Coeficienții de ierarhizare a soldelor de funcție, pentru unele funcții specifice apărării, ordinii publice și siguranței naționale, structuri militare, altele decât cele din compunerea Ministerului Apărării*)

Nr. crt.	FUNCTIA	Gradul militar	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare	
				minim	maxim
8.	- Funcții corespunzătoare gradului de colonel	Colonel	S	4,70	5,50
9.	- Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel	Locotenent-colonel	S	4,20	4,60

Legislația primară nu prevedea și funcțiile corespunzătoare fiecărui grad, acestea fiind reglementate prin hotărâri de guvern, în baza art.4 alin.3 din Lege.

În mod similar, Legea nr.80/1995 prevedea „**Art. 9** - Cadrele militare în activitate au dreptul la:

a) solda lunară, compusă din solda de grad, *solda de funcție*, gradații și indemnizații, precum și la prime, premii, sporuri și alte drepturi bănești, *ale căror cuantumuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*;

Potrivit HG nr.01820/2006 de modificare a HG nr.0663/1999 pentru stabilirea coeficienților de ierarhizare ai soldelor de funcție pe grade militare, la momentul anului

2009 la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția de ofițer specialist I era o funcție de execuție prevăzută cu grad de locotenent-colonel, coeficient 4,40 (precizări f.81 apel vol.1), iar funcțiile prevăzute cu grad de colonel erau exclusiv funcții de conducere.

La 01.01.2010, Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice a abrogat art.4 și anexa 1 din Legea nr.138/1999, și a reglementat drepturile personalului militar prin anexa IV

Art. 5 - (1) *Soldele funcțiilor de bază, respectiv salariile funcțiilor de bază sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.*

(3) Coeficienții de ierarhizare ai soldelor funcțiilor de bază și nivelul studiilor pentru funcțiile cadrelor militare în activitate, soldaților și gradaților voluntari în activitate pe grade militare, respectiv polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe grade profesionale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele prevăzute în anexa nr. IV/1A, în raport cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.

Anexa Nr. IV/1

Soldele funcțiilor de bază și salariile funcțiilor de bază pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari în activitate, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională

Nr. crt.	FUNCTIA	Nivelul studiilor	Coeficienți de ierarhizare	
			minim	maxim
7	- Funcții corespunzătoare gradului de colonel, comandor, comisar-șef de poliție/ penitenciare	S	5,30	7
8	- Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, căpitan-comandor, comisar de poliție/ penitenciare	S	4,25	4,70

Prin anexa IV/1 s-a menținut modul de reglementare a coeficienților minimi și maximi doar prin referire la categoria funcțiilor corespunzătoare fiecărui grad, în timp ce reglementarea concretă a funcțiilor corespunzătoare fiecărui grad și a coeficienților aferenți s-a realizat prin hotărâre de guvern.

În cazul funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel a fost majorată plaja de acțiune între coeficientul minim și maxim al funcției, diferența fiind acum de 1,7 unități, față de 0,8 unități cât era anterior, în timp ce în cazul funcțiilor prevăzute cu grad de locotenent colonel diferența a rămas similară (0,45 unități pe noua lege, față de 0,40 pe vechea lege.)

Potrivit HG nr.0154/2010 privind stabilirea funcțiilor de bază pe grade militare, respectiv grade profesionale în anul 2010 la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția de ofițer specialist I a fost prevăzută cu grad de colonel, coeficient 5,40, fiind singura funcție de execuție prevăzută cu grad de colonel, toate celelalte funcții prevăzute cu grad de colonel erau exclusiv funcții de comandă (de conducere).

Însă, în concret salariile/soldele personalului din sectorul public nu au fost niciodată stabilite prin aplicarea coeficienților din anexele Legii nr.330/2009, ci pentru a

se realiza o aplicare etapizată a legii, s-a prevăzut pentru anul 2010 menținerea drepturilor salariale anterioare, cu reconstruirea salariului de bază prin includerea în acesta a sporurilor și indemnizațiilor de conducere care potrivit legii făceau parte din salariul de bază și acordarea de sume compensatorii cu caracter tranzitoriu care să suplinească valoarea sporurilor care nu se mai regăseau în noua legislație, până la concurența veniturilor din decembrie 2009 (art.12 al.3, art.30 din Legea nr.330/2009, art.5,6 OUG nr.1/2010).

Conform art.31, 32 din Legea nr.330/2009, pentru personalul nou-încadrat/promovat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se realiza tot prin mecanismul identificării nivelului de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Conform art.5 din HG nr.0154/2010, în anul 2010, soldele lunare ale cadrelor militare în activitate la data de 31 decembrie 2009 se stabilesc prin însumarea elementelor componente, printre care solda de funcție, *în cuantumurile stabilite la data de 31 decembrie 2009.*

Pentru stabilirea corespondențelor între funcțiile aferente reîncadrării dispuse prin Legea nr.330/2009 și funcțiile din luna decembrie 2009 a fost adoptat Ordinul MAI nr.1/0520/2010 cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților MAI, în Anexa 11 fiind Lista cu posturile prevăzute în statele de organizare ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în care la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția similară celei de ofițer specialist I cu grad de colonel coeficient ierarhizare 5,40 din HG nr.0154/2010 este identificată ca fiind cea de ofițer specialist I cu grad de locotenent colonel coeficient 4,40 din HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.

Prin urmare, deși sub imperiul noii reglementări funcția de ofițer specialist I a fost prevăzută ca fiind corespunzătoare unui grad militar superior, solda lunară pentru personalul în funcție a rămas cea corespunzătoare funcției similare din decembrie 2009, funcție prevăzută cu grad de locotenent colonel și coeficienți utilizați pentru solda de funcție 4,20 – 4,60, conform Legii nr.138/1999, Anexa 1, lit.A pct.9.

La 01.01.2011, Legea nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice a abrogat Legea nr.330/2009. Ca element de noutate, Legea nr.284/2010 a introdus noțiunea de clasă de salarizare, pe baza căreia se stabilește nivelul de salarizare al postului; clasele sunt stabilite în anexe pentru nivelul minim al fiecărei funcții, și se adaugă clase suplimentare pentru tranșele de vechime (art.11), pentru activitatea de control financiar preventiv (art.20), etc; fiecărei clase îi corespunde un coeficient de ierarhizare, iar potrivit art.10 (1) *Salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință.*

Drepturile personalului militar au fost reglementate prin anexa VII, Art. 5 - (1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție sunt diferențiate prin clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzuți în cap. I din prezenta anexă.

(3) Clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție/salariilor de funcție și nivelul studiilor pentru funcțiile de comandă, respectiv de execuție ale personalului militar pe grade militare, respectiv ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe grade profesionale, *se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele prevăzute în cap. I din prezenta anexă, în raport cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.*

Totodată, s-a menținut modul de reglementare a coeficienților minimi și maximi doar prin referire la categoria funcțiilor corespunzătoare fiecărui grad, în timp ce reglementarea concretă a funcțiilor corespunzătoare fiecărui grad și a coeficienților aferenți s-a realizat prin hotărâre de guvern.

„Anexa Nr. VII

Cap.I

Soldele de funcție și salariile de funcție pentru personalul militar, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională

Nr. crt.	FUNCȚIA	Nivelul studiilor	Clasa de salarizare		Coeficienți de ierarhizare	
			minim	maxim	minim	maxim
7	- Funcții corespunzătoare gradului de colonel, comandor, comisar-șef de poliție/ penitenciare	S	71	83	5,63	7,58
8	- Funcții corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, căpitan-comandor, comisar de poliție/ penitenciare	S	62	68	4,51	5,23

Potrivit HG nr.0292/2011 începând cu anul 2011 la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția de ofițer specialist I era singura funcție de execuție prevăzută cu grad de colonel, clasa salarizare 72, coeficient 5,77. La acel moment toate celelalte funcții prevăzute cu grad de colonel erau exclusiv funcții de comandă (de conducere).

Însă, nici în cazul acestei legi, salariile/soldele personalului din sectorul public nu au fost stabilite efectiv prin aplicarea coeficienților din anexe, potrivit art.4 din Legea nr.285/2010 (2) *În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru, aceeași prevedere fiind reluată în următoarele legi anuale de salarizare.*

În concret, Legea 284/2010 a fost aplicată cu privire la: încadrarea personalului pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale, stabilindu-se clasa de salarizare; promovarea personalului; acordarea gradației corespunzătoare transelor de vechime în munca (art.33 Legea nr.284/2010, art.4, art.6 din Legea 285/2010).

Însă, nu s-au aplicat prevederile cu privire la modul de stabilire a salariilor de baza prin utilizarea coeficienților de ierarhizare și a valorii de referință, ci în anul 2011 salarizarea s-a realizat conform art.1 din Legea nr.285/2010, prin raportare la salariile și soldele acordate în anul anterior.

Pentru stabilirea corespondențelor între funcții a fost adoptat Ordinul MAI nr.I/0526/2011, de aprobare a Listelor cu asimilarea funcțiilor pe grade militare/profesionale, Anexa 10 fiind Lista cu posturile prevăzute în statele de organizare ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în care la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene funcția similară celei de ofițer specialist I cu grad de colonel clasa 72 coeficient ierarhizare 5,77 din HG nr.0292/2011 este identificată cea de

ofițer specialist I cu grad de colonel coeficient 5,40 din HG nr.0154/2010, care prin Ordinul MAI nr.I/0520/2010 fusese indicată ca funcție similară cu cea de ofițer specialist I cu grad de locotenent colonel coeficient 4,40 din HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.

În perioada 2012-2017, Legea-cadru nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 au fost succedate de legi anuale de salarizare, astfel: Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, OUG nr.99/2016, OUG nr.9/2017.

Toate aceste acte normative au stabilit salarizarea personalului prin raportare la cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază *acordat* în anul anterior, respectiv astfel cum fusese calculat pe baza algoritmului în vigoare la 31.12.2009 pentru funcția corespunzătoare/similară. După cum reține și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 7/2019 pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii : „51. Deși salarizarea personalului bugetar apare ca fiind reglementată prin Legea-cadru nr. 284/2010, de la data aprobării acesteia nu au fost aplicate nici valoarea de referință și nici coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele legii-cadru, fiind adoptate, în mod succesiv, amânări ale aplicării Legii-cadru nr. 284/2010, pe motivul constrângerilor financiare, împrejurări ce au determinat ca salarizarea personalului bugetar să se realizeze la nivelul anului 2009.”

În privința funcțiilor militare, o situație centralizată a asimilărilor succesive se poate observa în Ordinul MAI nr.S/I/2154/2016 privind echivalarea funcțiilor existente în perioada 01.01.1975 – 31.12.2009 cu funcțiile existente la data de 01.01.2016 și funcțiile în plată corespunzătoare la data de 31.12.2009, act normativ adoptat în vederea recalculării pensiilor militare de stat.

Astfel, în anexa 6 referitoare la Inspectoratul General Pentru Situații de Urgență se prevede continuitatea și similitudinea între

- funcția de execuție valabilă la 01.01.2016 conform încadrării efectuate sub Legea nr.284/2010 și a HG nr.0292/2011 ofițer specialist I grad colonel clasa 72 coeficient 5,77

- funcția de execuție în plată la data de 31.12.2009 conform încadrării efectuate sub Legea nr.138/1999 și a HG nr.01820/2006 pentru modificarea HG nr.0663/1999 ofițer specialist I grad locotenent colonel, coeficient 4,40 (precizări f.81 apel vol.1).

Într-o primă opinie, se poate considera că modificarea gradului funcției în anul 2010 nu este un element suficient pentru a concluziona în sensul că noua funcție de execuție de ofițer specialist cu grad de colonel este una similară cu funcțiile de conducere prevăzute cu grad de colonel până la 31.12.2009.

În demersul de identificare a funcției similare, se pot avea în vedere criteriile reglementate în art.4 alit.f din Legea nr.202/2002 și în jurisprudența CJUE (cauza C-237/85, C-400/93, C-427/11, C-624/19), respectiv aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare/munca egală sau de valoare egală, care este definită în legislația internă drept activitatea remunerată care, în urma comparării, pe baza acelorași indicatori și a acelorași unități de măsură, cu o altă activitate, reflectă folosirea unor *cunoștințe și deprinderi profesionale* similare sau egale și depunerea unei *cantități egale ori similare de efort* intelectual și/sau fizic. La nivelul UE s-a mai reținut în Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE privind egalitatea de gen și în

Raportul referitor la propunerea de directivă de consolidare a aplicării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei faptul că valoarea muncii ar trebui evaluată și comparată pe baza unor criterii obiective, inclusiv *cerințele educaționale, profesionale și în materie de formare, competențele, efortul, răspunderea și condițiile de muncă*.

Prin urmare, deși în prezent funcția reclamantului, de execuție, face parte din funcțiile corespunzătoare gradului de colonel, alături de alte funcții de conducere care erau prevăzute și anterior anului 2010 cu grad de colonel, totuși nu se poate ignora faptul că cerințele în materie de formare, competențele și răspunderea pot fi prezumate diferite pentru funcția de execuție în comparație cu funcțiile de conducere.

Deși solda de funcție nu este în directă legătură cu noțiunile de funcție de execuție și funcție de conducere, totuși în identificarea funcției similare la 31.12.2009 nu se poate ignora faptul că potrivit art.4 din Legea nr.138/1999 soldele de funcție urmau a fi stabilite prin hotărâre de guvern *diferențiate prin coeficienți de ierarhizare*, în raport cu *atribuțiile* ce revin fiecărei funcții, *complexitatea* și gradul de *răspundere* cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea.

Criteriul esențial din perspectiva salarizării personalului militar, la nivelul elementului *solda de funcție*, nu îl constituie gradul militar, ci atribuțiile și coordonatele funcției înseși, *gradul militar* având relevanță directă în alt element al salarizării acestora, respectiv *solda de grad*, precum și în *posibilitatea de accedea la anumite funcții*, acesta fiind și sensul reglementării funcțiilor corespunzătoare gradului (gradul militar fiind acordat ulterior ocupării funcției corespunzătoare, conform art. 55 din Legea nr.80/1995 *Pentru a fi propuși la înaintarea în grad, la termen, ofițerii în activitate trebuie să fie încadrați cu cel puțin un an înainte de data la care se fac înaintările în grad în funcții prevăzute în statele de organizare cu grad superior celui pe care îl au*).

Prin Hotărârile de Guvern menționate anterior s-au reglementat anumite funcții corespunzătoare gradului de colonel diferențiate atât în interiorul categoriei de funcții prevăzute cu acest grad, cât și în raport de funcțiile prevăzute cu grade inferioare, nici una dintre funcțiile corespunzătoare gradului de colonel până la 31.12.2009 neapărând ca similară în materie de competențe și răspundere cu funcția de ofițer specialist I prevăzută cu grad de colonel ulterior datei de 31.12.2009.

În speță nu există argumente pentru a se reține că persoanele ocupante ale funcției de ofițer specialist I în anul 2009 au fost „promovate” la momentul modificării gradului corespunzător funcției, pentru a se face aplicarea art.32 din Legea nr.330/2009, respectiv salarizarea funcției de ofițer specialist I prin raportare la nivelul de salarizare pentru funcțiile prevăzute și anterior cu grad de colonel.

Se poate argumenta că, chiar și ulterior transformării funcției în una prevăzută cu grad de colonel conform HG nr.0154/2010 privind stabilirea funcțiilor de bază pe grade militare, respectiv grade profesionale sub imperiul Legii nr.330/2009, această funcție a avut o salarizare inferioară celorlalte funcții prevăzute și anterior cu grad de colonel; astfel prin Legea nr.330/2009, în cazul funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel a fost majorată diferența între coeficientul minim și maxim, iar conform HG nr.0154/2010 funcția de ofițer specialist I a fost prevăzută în continuare cu un coeficient de 5,40, inferior celorlalte funcții (de conducere) prevăzute și anterior cu grad de colonel, având acum coeficienți între 5,50 – 6,80.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Decizia nr.32/2015 a statuat în sensul că identificarea funcției similare se realizează prin *raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste*

tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010. A reținut Înalta Curte de Casație și Justiție în considerentele acestei decizii următoarele aspecte relevante:

54. *De asemenea, persoanele care au împlinit o anumită vechime până la 31 decembrie 2010 sunt îndreptățite să păstreze același cuantum al salariului, însă, pentru persoanele nou-încadrate pe funcții, precum și pentru personalul promovat în funcții sau grade/trepte după 1 ianuarie 2011, legiuitorul nu a prevăzut expres aceste drepturi, considerându-le că nu le-au avut niciodată, fiind vorba de categorii diferite de salariați cărora li se aplică acte normative diferite, respectiv Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010.*

55. *Se observă, așadar, că, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 și a legilor anuale de salarizare ulterioare, există diferențe de salarizare pentru persoane care se înscriu în aceeași tranșă de vechime în muncă, în funcție de data la care au fost îndeplinite condițiile de vechime ce atrăgeau un nou spor de vechime".*

Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr.705/2016 prin care a constatat că dispozițiile art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate, iar în considerentele acestei decizii a reținut următoarele:

26. (...) *Atât prin jurisprudența Curții Constituționale mai sus invocată, cât și prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 9 februarie 2016, dispozițiile de lege criticate au fost interpretate în mod clar, în sensul că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări. De asemenea, prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că "plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010."*

Altfel spus, ar fi irelevantă comparația cu persoanele angajate pe posturi diferite, prevăzute cu gradul militar de colonel atât anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a Legii nr.330/2009, situație deosebită de funcția reclamantului, al cărei grad a fost modificat ulterior intrării în vigoare a Legii nr.330/2009. Această modificare va avea efect în plan salarial, prin prisma dispozițiilor tranzitorii care au însoțit aplicarea Legilor nr.330/2009 și nr.284/2010, doar odată cu aplicarea integrală în privința sa a noii legi a salarizării unitare nr.153/2017.

În această opinie, funcția similară trebuie raportată la funcția de execuție cu denumire identică, prevăzută cu grad de locotenent-colonel, astfel cum era reglementată în anul 2009 prin Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006 și cu care noua funcție a fost asimilată administrativ prin Ordinul MAI nr.I/0520/2010, cu asimilarea funcțiilor pe grade militare, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare corespunzătoare posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților MAI, Anexa 11

Într-o altă opinie, legislația primară nu au determinat decât clasele majore de încadrare, acestea fiind disociate pe nivelul gradului militar, căruia i se asocia legal o marjă de aplicare a coeficientului de ierarhizare. În acest sens, potrivit art.4 din Legea

nr.138/1999 soldele de funcție urmau a fi stabilite prin hotărâre de guvern *diferențiate prin coeficienți de ierarhizare*, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea. În consecință, în sistem legal, criteriul de clasificare a funcțiilor era reprezentat de gradul militar, clasa funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel, comandor, comisar-șef de poliție/ penitenciare fiind disociată de clasa funcțiilor corespunzătoare gradului de locotenent-colonel, căpitan-comandor, comisar de poliție/ penitenciare. Potrivit regulilor logicii formale, clasele de clasificare trebuie să respecte raportul de opoziție, astfel că un element al clasificării trebuie să intre într-o clasă și nu în două. Translând aceasta argumentație, în planul reglementării, o funcție cu grad de colonel nu se poate regăsi simultan și în clasa funcțiilor cu grad de locotenent colonel. Or, aceasta regula fundamentală va guverna toți termenii aceleiași clase.

Potrivit acestui raționament, în condițiile în care prin HG nr.0154/2010 s-a prevăzut la nivelul Inspectoratelor pentru Situații de Urgență Județene, funcția de ofițer specialist I ca funcție cu grad de colonel, potrivit raționamentului anterior enunțat aceasta nu mai putea fi inclusă în clasa funcțiilor cu grad de locotenent colonel nici direct, întrucât contravenea textului expres, nici indirect prin asimilare, în temeiul art.31 din legea 330/2009. Funcția similară, în sens legal și gramatical, presupune ca funcția să fie de aceeași natură, de același fel; analoagă. Or, procesul de echivalare nu putea să se raporteze la o altă clasă a clasificării, întrucât se încalcă regula separației claselor. Prin reglementarea în cadrul funcțiilor cu grad de colonel a funcției de ofițer specialist I s-a introdus un element nou în mulțimea acestei clase, care va fi guvernat de regimul specific acesteia.

În acest sens, așa cum s-a arătat în practica judiciară, împrejurarea că denumirea administrativă internă a funcției respective a rămas neschimbată constituie un element lipsit de orice relevanță juridică din perspectiva salarizării, astfel cum s-a arătat mai sus, delimitarea salarizării fiind realizată de legiuitor în funcție de criteriul gradului militar corespunzător funcției, iar nu prin raportare la denumirea administrativă utilizată în statele de organizare internă.

Opțiunea legiuitorului de a schimba/transforma categoria de funcție militară prin introducerea acesteia în clasa funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel a condus la efecte juridice și în planul salarizării. Este real că la momentul edictării HG nr.0154/2010 nu exista o funcție similară în sistem, întrucât aceasta abia fusese structurată în clasa funcțiilor cu grad de colonel. Însă acest fapt nu poate împiedica efectele generate de schimbarea clasei de încadrare, întrucât prin premisă actele normative referitoare la salarizare nu au interzis înființarea unor funcții sau structuri noi. Soluția adoptată de unitatea pârâta de a se raporta, ca funcție similară, la funcția cu aceeași denumire existentă la 31.12.2009 este vădit greșită, în condițiile în care pe de o parte, ofițer specialist I cu grad de locotenent colonel coeficient 4,40 face parte din altă clasă, iar pe de alta parte lasă lipsit de orice efect juridic HG nr.0154/2010.

Prin Decizia nr. 32/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din data de 9 februarie 2016, ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, cu caracter obligatoriu potrivit art.521 C.pr.civ următoarele:

„În raport cu prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale, și cu cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama

și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit legii-cadru de salarizare, și plata efectivă a drepturilor salariale.

Plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010”.

Prevederile art.2 din Legea 285/2010 au fost preluate în actele normative ulterioare - art. 2 din Legea nr. 283/2011, de art. 2 din O.U.G. nr. 84/2012, art. 5 din O.U.G nr. 83/2014, art. 5 (1) din Legea nr. 103/2013, art. 5 (1) din O.U.G. 83/2014, acest sistem a fost menținut succesiv și păstrat și de Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice care prin prevederile art. 7. lit. g) a reglementat – „ în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă”.

Legiuitorul a prevăzut expres că prin *nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare* se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării. De asemenea, în materia salarizării pentru personalul didactic , legiuitorul a prevăzut expres, prin art.4 alin.5 din OUG 57/2015, „ În situația în care în cadrul instituției/unității de învățământ nu există funcție similară, salariul pentru acea funcție se stabilește aplicând prevederile Legii nr. 63/2011 și, succesiv, actele normative care au urmat după acest act normativ.”

Legiuitorul a avut și are dreptul să reglementeze și după data de 01.01.2010 funcții noi în cadrul anumitor instituții sau autorități publice. Or, dacă aceste funcții noi nu existau ca atare până la data de 31.12.2009, nu se poate reține că nivelul de salarizare al acestora nu poate fi determinat pe motiv că legiuitorul nu ar fi reglementat expres o astfel de situație juridică probabilă în corpul Legii nr. 330/2009 ori în OUG nr. 1/2010, o astfel de concluzie juridică fiind de natură a conduce la refuzul de punere în aplicare a legii care reglementează funcții noi și, corelativ, la lipsirea sa de efectele juridice specifice, contrar procesului interpretativ a legii. În realitate, în situația juridică a înființării unor funcții noi după data de 01.01.2010, neputându-se discuta despre instituția „reîncadrării” personalului, angajaților care urmau să ocupe funcțiile respective trebuia să li se aplice prevederile art. 31 din legea nr. 330/2009 coroborat cu art. 4 alin. 1) din OUG nr. 1/2010, impunându-se interpretarea extensivă a acestor norme întrucât rațiunea acestora subzistă nu doar în ipoteza menținerii funcțiilor existente la data de 31.12.2009, ci și în cazul reglementării unor funcții noi după acest moment. Prin urmare, pentru situația ipotetică a unor funcții noi reglementate pentru prima oară după data de 01.01.2010 salarizarea acestora urma să se realizeze la nivelul de salarizare în plată „pentru funcții similare” (art. 31 din legea nr. 330/2009), prin aceasta înțelegându-se funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009.

Deși a respins ca inadmisibilă sesizarea Curții de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr.62/2022 Completul pentru dezlegarea unor chestiuni prealabile a reținut „(...)se poate observa că nici norma de la art. 4 din Legea nr.

138/1999 și nici prevederile de la pct. 1, 7, 11-16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, a căror interpretare constituie obiectul prezentei sesizări, *nu conțin vreo referire la dihotomia funcții de execuție/funcții de conducere* și nici nu trimit la categoria funcției similare, cea din urmă sintagmă fiind un concept ce se regăsește în cuprinsul altor norme din legile de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, de exemplu, în cuprinsul art. 1 alin. (3), art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 ori al altor dispoziții legale. (...) Or, din conținutul art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 80/1995 reies elementele structurale ale veniturilor de natură salarială ale cadrelor militare: „(1) Cadrele militare în activitate au dreptul la: a) soldă lunară, compusă din soldă de grad, soldă de funcție, gradații și indemnizații, precum și la prime, premii, sporuri și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.” 94. Prin urmare, *solda de funcție, componentă a veniturilor salariale ale cadrelor militare, nu este în directă legătură cu noțiunile de funcție de execuție și funcție de conducere*, ea constituind parte a soldei lunare, atât pentru cazul cadrelor militare care ocupă funcții de execuție, cât și al celor care ocupă funcții de conducere; elementul salarial ce corespunde unei funcții de conducere este reprezentat de indemnizația sau solda de comandă, care, pentru situația celor ce ocupă funcții de conducere, se adaugă soldei de funcție și celorlalte constante ale soldei lunare a cadrelor militare. 95. În al patrulea rând, litigiul principal vizează, în esență, *noțiunea de coeficienți de ierarhizare, ce constituie principalul element de diferențiere pentru soldele de funcție ale cadrelor militare*, având în vedere că intimații-reclamanți au cerut calcularea soldei de funcție aferente funcției de ofițer specialist I prevăzută cu grad de colonel, prin raportare la un coeficient de ierarhizare de minimum 4,70 (coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile prevăzute cu grad de colonel, potrivit anexei nr. 1 litera A pct. 8 a Legii nr. 138/1999, fiind între 4,70-5,50), întrucât au susținut că solda de funcție le-a fost stabilită prin aplicarea unui coeficient de ierarhizare de 4,40, aferent unor funcții prevăzute cu grad de locotenent-colonel (anexa nr. 1 litera A pct. 9 a aceleiași legi), marja coeficienților de ierarhizare pentru funcții prevăzute cu grad de locotenent-colonel fiind între 4,20-4,60.”

Pe linia acestui raționament, se poate concluziona că determinarea drepturilor salariale în baza dispozițiilor normative aplicate în succesiune temporală, trebuie realizată prin raportare ipotetică la existența unei funcții de ofițer specialist I cu grad de colonel la 31.12.2009.

Pentru rațiunile arătate, se apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o dezlegare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

“Dacă în interpretarea art. 39 alin.1 din Legea nr.153/2017, construcția salarială pentru funcția militară de execuție ofițer specialist I reglementată în prezent cu grad de colonel prin Legea nr.153/2017 și HG nr.0610/2017 (și anterior prin Legea nr.330/2009 și HG nr.0154/2010, Legea nr.284/2010 și HG nr.0292/2011), dar care până în anul 2010 era prevăzută cu grad de locotenent-colonel (Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006), prin raportare la funcția similară la 31.12.2009 trebuie realizată prin raportare la o *funcție de conducere corespunzătoare gradului de colonel* astfel cum erau reglementate în anul 2009 (exclusiv funcții de conducere) sau la *funcția de execuție cu denumire identică prevăzută cu grad de locotenent-colonel* astfel cum era reglementată în anul 2009 prin Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.”

În temeiul disp. art. 412 aliniatul 1 pct.8 Cod procedură civilă raportat la art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, va suspenda judecarea apelului până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei dezlegări a chestiunii de drept incidente în prezenta cauză.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
Dispune:

În temeiul art.2 din OUG nr.62/2024 **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție** pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

“Dacă în interpretarea art. 39 alin.1 din Legea nr.153/2017, construcția salarială pentru funcția militară de execuție ofițer specialist I, reglementată în prezent cu grad de colonel prin Legea nr.153/2017 și HG nr.0610/2017 (și anterior prin Legea nr.330/2009 și HG nr.0154/2010, Legea nr.284/2010 și HG nr.0292/2011), dar care până în anul 2010 era prevăzută cu grad de locotenent-colonel (Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006), prin raportare la funcția similară la 31.12.2009, trebuie realizată prin raportare la o funcție de conducere corespunzătoare gradului de colonel astfel cum erau reglementate în anul 2009 (exclusiv funcții de conducere) sau la funcția de execuție cu denumire identică prevăzută cu grad de locotenent-colonel astfel cum era reglementată în anul 2009 prin Legea nr.138/1999 și HG nr.0663/1999 modificată prin HG nr.01820/2006.”

În temeiul disp. art. 412 aliniatul 1 pct.8 Cod procedură civilă raportat la art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, **suspendă judecarea apelului** până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei dezlegări a chestiunii de drept incidente în prezenta cauză.

Cu recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată astăzi, (...), prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

red. (...), tehored. (...), (...)

5 ex./13.11.2024

Au fost emise două comunicări:

- Apelant (...),
- Intimat (...)

1 ex. în original pt. a fi înaintat la Î.C.C.J.

Data emiterii comunicărilor: